

[: A co ně ona řekne, šohajovi, :]
 šak sem í nepropíř,
 šak sem í nepropíř,
 ječmeňa na kořeni.

2.

[: A co ty sa, synečku na mňa hněváš? :]
 Dyž ně na chodníčku,
 švárný šohajíčku,
 ej pozdravění nedáš.

[: A šak sa já nehnevám, aře mosím :]
 Tebe já cérečko,
 moja galánečko,
 ej istě dostat mosím.

662.

Z Těšova

Volně.

Naša zahrá-deč-ka ple-te-ná, v ní rozmarýn, růža čer-vená

a v ní rozmarýn a ja o něm vím, kdy sem ho se - la.

Naša zahrádečka pletená,
 v ní rozmarýn, růža červená,
 a v ní rozmarýn,
 a já o něm vím,
 kdy sem ho seřa.

Dyž sem marylánek střihařa,
 řlapcom za křobúčky dávařa;
 enom jednomu,
 svému miřemu,
 sem ho nedařa.

A mám-li já tady vartu stát?
 Já sa možu jít domu vyspat,
 a jak sa vyspím,
 budu červená
 jako mařina.

Ešče si nasěju marjáňku
 tým Těšovským řlapcom na památku.
 Čřlapci, podře k nám,
 marylánek mám,
 a já vám ho dám.

On se na mně tuze rozhněvál,
 v hospodě ně víňka nezavdál,
 víňka nezavdál,
 do tanca nevzál,
 tak ně uděřál.

Už sem zapoměřa na otce,
 také zapomenu na řlapce,
 na tě můj miřý,
 můj roztomiřý,
 na tě do konce.